

בישיבת ההנהלה הנוקדית יכולתי בפעם הראשונה למסור סקירה יותר מלאה על העניינים בלונדון על יסוד החומר שנתקבל בסוף השבוע.

כסרתי גם על הצעת לונדון בדבר הרוויזיוניסטים. בתשובה לשאלותי הדבר הסלגרסה של לוקר (יוזמי פה-10 לח.ז.) נתקבלה תשובתו של שטה: "לא לקף - לא, לבית - לא ידוע, לגימל - ההצעה כקורה בפרוטסטוד ברוודצקי. הדבר לא נמסר עדיין כלל לוייצמן ולא יימסר עד שלא ידעו את עמדתנו פה בירושלים. סבורים שהוא יהיה נוסח להתנגד לכן, אבל אין חושבים שהתנגדותו תהיה נמרצת. לדלת - הצעה זו נוסחה עוד בטרם שהיה ידוע על השיחה של סגלסון עם ז'בוטינסקי. הסניע לסלגרסה היה בואו של שרתוק ללונדון. הכימוק הוא שידעם הדבר שפגדנו באה הצעה של איחוד והאחריות מוטלת על הצד הטני. הרעיון הוא לעשות את הצעה מבלי כל בדיקה מוקדמת, ואם א נחנך נסכים כאן יפגו לצד הטני בהסכמתו של וייצמן".

נתקבלה הצעתי שאין כל יסוד לפנות לרוויזיוניסטים בהצעה מסוג זה ושמסוב שברודצקי יבוא בדברים עם ז'בוטינסקי ולראות אם יש איזה נכונות מצדם לאיחוד, רק אז נדון על תנאים.

וילכוה תשובה קצת בתעורר בהנהלה לרגל הצעתי להכריז שביתת הפגנה נגד הסיכסכה ובתפרסמה בעתון השמי לעליה של לא יהודים בלבד. סגן המפקדים פניסטים וגם נימוקים חיצוניים יהא זה אסון אם נענוה בטעיקה על בניעה זו. לא יתכן שהישוב יתרגל לקבל סכות כאלה בשקט. על העתונות אין לסמוך, כי פיה סגור על ידי הצנזורה, וגם אין זה ענין נכ להתגובה על עתונאים, כל יהודי בארץ חייב להשתתף בהבעת התכרסמותו. אם לא יבוא תגובה בולטת נקי על המסלה לפרסם גם את חוס הקרקעות. למסורני התנגדו להצעה שסורק, אוסישקין ואפילו הרב פישמן.

הוחלט לפנות ללונדון לשאול את דעתם ואז נשוב לדון בזה, וסיד לאהר הישיבה שלהנו סיגרה זו לפשה:

"דוד הניע לעורך שביתת הפגנה במשך שעות אחדות על סבירת העליה היהודית ופניסום סיכסכה רק לבלתי יהודים. שהנימוקים א. השלמה עם גזירה זו מעל הדרך לגזירת הקרקע. ב. היטוב יתחנך לבלוע הכל בשקט. ינחק תמן נו, אפילו הניע חסם שאין לעשות זאת ב עת מלחמה. החלטנו לשוב ולדון לאהר על העתים. סלגרס אינו דעתכם. ההנהלה דנה בהצעת הפרוטסטוד והתנגדה לתכנה וגם ב מוקיה. במקומה הוצע שלמה שחיים וסכים לפשה